

Nr 558

Av herr **Wennerfors m. fl.**, om normer för högsta tillåtna bullervärden.

(Lika lydande med motion nr 444 i Första kammaren)

De problem som sammanhänger med en hög bullernivå i bostadsfastigheters, kontors- och affärslokalers närhet har länge rönt otillräcklig uppmärksamhet från statsmakternas sida. Med hänsyn till att bullernivån i de större stadssamhällena under de senaste decennierna oavbrutet höjts är det angeläget att frågan göres till föremål för en närmare utredning med syfte att i görligaste mån begränsa störningar på grund av buller.

Bullret utgör en betydande sanitär olägenhet i stadsmiljön. En hög bullernivå nedsätter arbetsförmågan samt förorsakar såväl fysiska som psykiska sjukdomstillstånd. Enligt uppgift avser t. ex. en mycket stor grupp klagomål till Stockholms stads hälsovårdsnämnd buller. Bullerproblematiken kan således även sägas ha en icke obetydlig ekonomisk dimension. För de lidanden en förstörd sömn på grund av tillfälliga gatuarbeten e. d. innebär torde möjligheterna till ersättning vara i det närmaste obefintliga. Det är jämväl oklart i vilken utsträckning inskränkningar i arbetsmöjligheterna kan föranleda skadeståndersättning. Det kan inte förväntas vara en framkomlig väg att angripa denna problematik enbart genom en vidgning av skadeståndsskyldigheten. Strävan måste primärt vara att framtvinga åtgärder avsedda att begränsa bullret så att säga vid källan.

I åtskilliga fall torde betydande svårigheter föreligga vad avser möjligheterna att begränsa bullerimmissionen i samband med vissa arbeten. Ofta finns emellertid goda möjligheter att sänka bullernivån. De tekniska lösningar detta erfordrar ställer sig naturligtvis ofta kostnadsmissigt dyrare. Om fastställda normer för tillåtna bullervärden saknas och risk för skadestånd ej föreligger kommer sannolikt utvecklingen av dämpningsåtgärder för bullerkällorna att gå mycket långsamt. Det synes därför önskvärt, att normer uppställs som drar gränser för tillåtna bullervärden. Uppställandet av decibelnormer måste ur flera synpunkter bedömas som angeläget. De skulle relativt snart framtvinga användandet av mindre bullersamma maskiner och arbetsmetoder samt stimulera utvecklingen av sådana. Samtidigt får polisen möjligheter att ingripa mot otillräckligt ljuddämpade motorfordon o. s. v.

Naturligtvis innebär uppställandet av generella normer avsevärda svårig-

heter. Det är emellertid angeläget att bullerproblemet blir föremål för en utredning med särskild inriktning på att framlägga förslag till normer för tolerabla bullervärden.

Med hänvisning till vad som ovan framförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa,
att Kungl. Maj:t låter utarbeta normer avseende högsta tillåtna bullervärden.

Stockholm den 25 januari 1968

Alf Wennerfors (h)

Filip W. Fridolfsson (h)

Bengt Bengtson (h)

i Stockholm

i Solna

Dagmar Heurlin (h)

Allan Åkerlind (h)

Folke Björkman (h)